

Drodzy Parafianie !

Do rąk Waszych trafia dziś UFAM TOBIE !- pierwszy numer gazety naszej wspólnoty parafialnej. Parafia ma być domem dla wszystkich i dlatego żyjący w parafii nie mogą być ludźmi anonimowymi. Ta gazeta być może stanie się miejscem poznania wielu ludzi, a także poznania naszych problemów. Dobrą okazją do rozpoczęcia wydawania tej gazety stał się dzisiejszy odpust Miłosierdzia Bożego, który jest wielkim świętem w całym Kościele Katolickim. Tematyka tej gazety łączyć się będzie z życiem parafii, choć nie tylko. Pragniemy aby każdy znalazł w niej coś ciekawego dla siebie bez względu na wiek, wykształcenie czy zainteresowania. Mamy nadzieję, że w miarę upływu czasu zwiększymy objętość jak i nakład, oraz że na stałe zagościmy w Waszych domach. Tworzący się zespół redakcyjny jest otwarty na propozycje, a także pomoc parafian w przygotowaniu następnych numerów. Czekamy na ciekawe informacje, świadectwa itp. Zapraszamy do współredagowania UFAM TOBIE !. Niech Chrystus Miłosierny błogosławi w tej pracy.

Ks. Mieczysław Lipniacki - proboszcz

W NUMERZE MIĘDZY INNYMI:

- Powiernica Bożego Miłosierdzia - Ks. Bernard Błoński
- Parafia Chrystusa Miłosiernego - Al. Jacek Jaśkowski
- Co to jest odpust ?
- ks. Jan Twardowski - wiersze

- Wiatr wieje.... Ruch „Światło - Życie” - Ewa Szabrańska
- Wiadomości z życia parafii / m in. pielgrzymka do Rzymu, budowa kościoła, porządek nabożeństw /

POWIERNICA BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Ks. Bernard Błoński

Papież Jan Paweł II w encyklice „*Dives in misericordia*” pisze: „*Bogaty w Miłosierdziu swoim Bóg jest tym, którego objawił nam Jezus Chrystus jako Ojca (...)*

Kościół głosi prawdę o Miłosierdziu Boga, objawioną w ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Chrystusie i wyznaje je na różne sposoby”.

Człowiek potrzebuje Miłosierdzia Bożego. Bóg w swoim Miłosierdziu dał swego Syna. W Chrystusie objawiło się Boże Miłosierdzie i przez Niego człowiek doświadcza Miłości miłosiernej. Trzeba tylko, aby człowiek przyjął właściwą postawę wobec bliźnich. Poczyna nas Jezus na górze błogosławieństw: „*Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią*” (Mt 5,7).

W Kościele był żywy kult Miłosierdzia Bożego, jednak jego dzisiejsze formy ukształtowały się w oparciu o objawienia błogosławionej siostry Faustyny Kowalskiej ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Urodziła się ona 25.08.1905 roku w Głogowcu koło Turka w wielodzietnej ubo-

giej rodzinie chłopskiej. Na chrzcie św. otrzymała imię Helena. Przez trzy lata uczęszczała tylko do wiejskiej szkoły. Musiała przerwać naukę, by pomagać rodzicom w pracach domowych. Mając 14 lat podjęła obowiązki jako pomoc domowa w Aleksandrowie Kujawskim, a po dwóch latach podjęła podobną pracę w Łodzi. Już wtedy w jej sercu rodziło się pragnienie wstąpienia do klasztoru. Jednak rodzice byli temu przeciwni, ponieważ pomoc finansowa pracującej córki była dla nich oparciem w biedzie materialnej. W 1922 roku Helena przystąpiła do sakramentu bierzmowania. Myśl o wstąpieniu do klasztoru jeszcze bardziej ją nurtowała. Dopiero w 1924 roku wyjechała do Warszawy i zgłosiła się do Sióstr Matki Miłosierdzia. Przełożona zgromadzenia dostrzegła w niej rozsądną i rozumną dziewczynę. Jednak poradzono jej, by popracowała jeszcze rok zarabiając na wyprawę, której wówczas wymagano od kandydatek.

Wróciła po roku i została przyjęta do zgromadzenia. Wykonywała różne prace, ja-

kie są w życiu wspólnotowym: była kucharką, furtianką i ogrodniczką. 30 kwietnia 1926 roku etap życia zakonnego, najpierw w nowicjacie. W dniu 30 kwietnia 1928 roku złożyła pierwsze śluby zakonne, a 1 maja 1933 roku s. Maria Faustyna złożyła śluby wieczyste. Poświęciła się modlitwie i pracy oraz udoskonaleniu siebie i innych.

Początkowo była w Warszawie, a później w Płocku. Tutaj 22 lutego 1931 roku po raz pierwszy miała w swojej celi mistyczne widzenie Chrystusa. To przeżycie opisała w swoim „Dzienniczku”. - „*Ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szatę białą. Jedną ręką wzniesioną do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylecia szaty na piersiach wychodziły dwa wielkie promienie, jeden czerwony a drugi biały*”. Otrzymała wówczas polecenie namalowania obrazu takiego, jaki dane było jej widzieć. Chrystus nakazał też siostrze Faustynie wystawienie tego obrazu publicznie w kościele. Wizję powtarzały się, a wraz z nimi wzrastały wymagania.

Pan Jezus uczynił s. Faustynę Powiernicą i Apostołką Swojego Miłosierdzia. Poleciał pisanie dzienniczka oraz odmawianie nowenny, koronki i różnych modlitw do Swego Miłosierdzia. Wyraził też życzenie, aby codziennie

(dokończenie na 2 str.)

(dokończenie ze str 1)

o godz. 15.00 czciła Jego Konanie na Krzyżu, a Niedzielę Przewodnią przeżywała jako Święto Jego Miłosierdzia. O tych sprawach nikt nie wiedział poza kierownikiem sumienia i przelotnymi Siostry Faustyny. Jej spowiednik ks. Michał Sopoćko, który rozumiał jej rozterki, poradził jej, aby opisywała swoje widzenia i notowała słowa Chrystusa. W ten sposób po-

wstał „Dzienniczek”, w którym s. Faustyna zapisała wszystkie widzenia.

Wkrótce powstał też obraz Chrystusa Miłosiernego namalowany przez Eugeniusza Kazimierskiego z Wilna, gdzie wówczas przebywała s. Faustyna. Namalowany został według jej widzenia Chrystusa z podpisem: „JEZU UFAM TOBIE”. Początkowo obraz umieszczono w korytarzu klasztoru sióstr bernardynek przy kościele św. Michała, gdzie ks. M. Sopoćko był rektorem. Po kilku latach starań spełniło się kolejne życzenie Chrystusa, aby obraz zawiesić w kościele. Dnia 4 kwietnia arcybiskup wileński Romuald Jałbrzychowski pozwolił obraz poświęcić i zawiesić w kościele św. Michała.

Siostra Faustyna już wtedy zachorowała na gruźlicę. Przeniesiono ją do Krakowa, skąd wyjeżdżała na kuracje lecznicze. Był to czas cierpienia i kolejnych wizji. Zmarła 5 października 1938 roku, mając zaledwie 33 lata. Pochowano ją na cmentarzu zakonnym, gdzie zaczęli przychodzić wierni, by za jej przyczyną upraszać u Boga łaski. Kult Miłosierdzia Bożego w formie proponowanej przez s. Faustynę szybko rozpowszechnił się w Polsce i poza jej granicami. Jednak Kongregacja Św. Oficjum dnia 6 marca 1959 roku zabroniła rozpowszechniania obrazu i pism o kultcie Miłosierdzia Bożego. To przepowiedziała wcześniej sama s. Faustyna. Jednak po kilku latach w Krakowie otwarto proces informacyjny do-

tyczący życia i cnót s. Faustyny. W roku 1966 przeniesiono jej ciało do kaplicy sióstr Miłosierdzia Bożego, a 26 stycznia 1968 roku zakończono proces beatyfikacyjny Sługi Bożej Siostry Faustyny. Gorącym orędownikiem kultu Miłosierdzia Bożego był ówczesny arcybiskup krakowski, Karol kardynał Wojtyła. Kongregacja Doktryny Wiary po wysłuchaniu opinii biskupów i uwzględniając dokumenty, które nie były wcześniej znane, cofnęła w 1978 roku dotychczasowe zakazy. Od tego momentu nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego nabrało nowej żywotności w Polsce i w innych krajach. Jan Paweł II w Niedzielę Miłosierdzia Bożego 18 kwietnia 1994 roku na Placu św. Piotra w Rzymie ogłosił siostrę Faustynę Kowską błogosławioną, zaś Kongregacja Kultu Bożego 23 stycznia 1995 roku zezwoliła na obchodzenie święta Miłosierdzia Bożego w diecezjach polskich w II Niedzielę Wielkanocną.

Wypełniły się więc życzenia Chrystusa skierowane do s. Faustyny jako apostołki Bożego Miłosierdzia. Oby każdy z nas a szczególnie my rodacy Błogosławionej, doświadczał Miłości miłosiernej. Chrystus o Polsce kazał błogosławionej Faustynie w „Dzienniczku” napisać tak: „Jeżeli Polska będzie posłuszna mojej woli, wywyższą ją w potęgę i świętości. Z niej wyjdzie iskra, która przygotuje świat na ostateczne moje przyjście”.

Ks. Bernard Błoński

Siedlce, 23 lutego 1995 roku

BISKUP SIEDLECKI
L. dz. 182/95

J.W. Ksiądz Proboszcz
Parafii Chrystusa Miłosiernego
w Białej Podlaskiej

Kongregacja Kultu Bożego i Karności Sakramentów dekretem z dnia 23 stycznia 1995 roku zezwoliła na obchodzenie Święta Miłosierdzia Bożego w diecezjach polskich w II Niedzielę Wielkanocną z wykorzystaniem tekstów przewidzianych na tę niedzielę w Mszaie i Liturgii Godzin

K. Sopoćko
kanclerz

J. Sopoćko
Biskup Siedlecki

CO TO JEST ODPUST ?

Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbca zasług Chrystusa i Świętych.

Odpust cząstkowy albo zupełny zależnie od tego, czy kary doczesnej należnej za grzechy uwalnia w części czy w całości. Odpusty mogą być udzielane żywym lub zmarłym.

Darowanie kary otrzymuje się za pośrednictwem kościoła, który mocą udzielonej mu przez Chrystusa władzy związywania i rozwiązywania, działa na rzecz chrześcijanina i otwiera mu skarbiec zasług Chrystusa i świętych, by otrzymać od Ojca miłosierdzie darowania kar doczesnych, jakie należą się za grzechy. W ten sposób Kościół chce nie tylko przyjąć z pomocą chrześcijaninowi, lecz także pobudzić go do czynów pobożności, pokuty i miłości.

Ponieważ wierni zmarli, poddani oczyszczeniu są członkami tej samej komunii świętych, możemy pomóc im między innymi uzyskując za nich odpusty, by zostali uwolnieni od kar doczesnych na które zasłużyli swoimi grzechami.

Aby uzyskać odpust potrzeba

- mieć intencję, chcieć tego

- być w stanie łaski uświęcającej i przyjąć Komunię Św.
- pomodlić się w intencji Ojca Świętego

(wg Katechizmu Kościoła Katolickiego)

Odpust parafialny Miłosierdzia Bożego odbędzie się 23 kwietnia 1995 roku. Uroczystą sumę odpustową o godz. 12.30 odprawi J.Ek. Ksiądz Biskup Wacław Skomorucha.

ks. Jan Twardowski

Wybaczyć

*Święty Tomaszu niewierny
ze mną było inaczej
On sam mnie dotknął
włożył dłonie w rany
mojego grzechu
bym uwierzył że grzeszę
i jestem kochany
Bóg grzechu nie pomniejsza
ale go wybacza*

*za trudne
po co tłumaczyć*

Boże

*Boże którego nie widzę
a kiedyś zobaczę
przychodzę bezrobotny
przystaję w ogonku
i proszę Cię o miłość
jak o ciężką pracę*

PARAFIA CHRYSYTA MIŁOSIERNEGO

Artykuł ten jest przedrukiem z „Podlaskiego ECHA Katolickiego” (nr 7/95). Zamieściliśmy go z nadzieją że przyczni się do poznania historii parafii /zwłaszcza młodym/ a starszym przypomni ten niecodzienny okres, w którym przez krzyż Bóg okazał swoją wolę swojemu ludowi.

19 grudnia 1981 roku, w pierwszym tygodniu stanu wojennego, do Białej Podlaskiej przybywa ksiądz Mieczysław Lipniacki, który z woli Ks. Biskupa Ordynariusza Jana Mazura rozpoczyna duszpasterstwo na Osiedlu Młodych. Osiedle to, będące jeszcze w rozbudowie, należało wtedy do parafii św. Anny. Ks. kan. Roman Soszyński, ówczesny proboszcz, zakupił w roku 1978 posesję przy ul. Słonecznej 6 w celu odprawiania tam mszy św. oraz katechizowania dzieci ze Szkoły Podstawowej Nr 6. Na tym placu budowany zostaje połowy ołtarz, przy którym ks. M. Lipniacki - jako Rektor Samodzielnego Wikariatu

- odprawia pierwsze msze św. Szczególnym przeżyciem jest pierwsza Bożonarodzeniowa Pasterka odprawiona „pod chmurką”. Przychodzi rok 1982 - bardzo ważny w dziejach Parafii. 7 marca tegoż roku przybywa pierwszy wikariusz, ks. Janusz Wolski, który z ks. M. Lipniackim będzie trudy duszpasterskiej pracy młodej Wspólnoty. Obaj zamieszkują w pomieszczeniach czasowo wynajętych. 28 marca 1982 r. ks. Bp Ordynariusz Jan Mazur oficjalnie ustanawia Parafię p.w. Chrystusa Miłosiernego, której proboszczem mianuje ks. Mieczysława Lipniackiego. 18 kwietnia odbywa się pierwszy odpust parafialny. 26 sierpnia ks. J. Wolski z grupą parafian przywozi z Częstochowy, z Doliny Miłosierdzia Obraz Jezusa Miłosiernego, który 12 września uroczystie poświęca Ks. Bp Sufragan Wacław Skomorucha. Parafianie bardzo licznie przybywają na te uroczystości, ale także na każdą mszę św., choć warunki nie zawsze są sprzyjające i niejednokrotnie utrudniają modlitwę. Wciąż bowiem spotkania liturgiczne odbywają się pod „gołym niebem”, czyli jak mówią parafianie - w największym „kościelie” świata, sięgającym chmur.

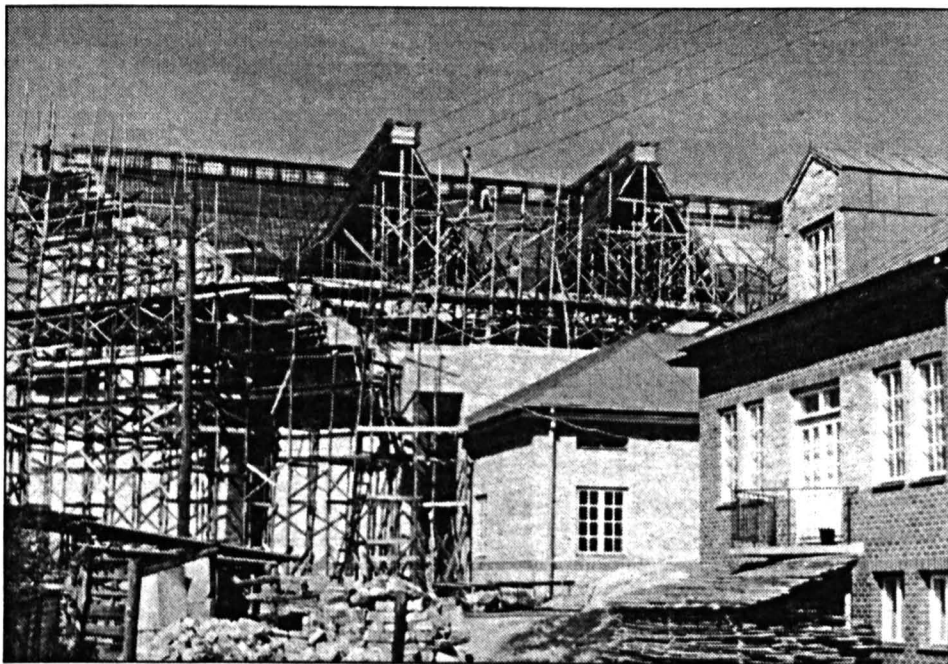
Władze miejskie nie wyrażają zgody na budowę nowej świątyni, nie ma także jej lokalizacji. Ale z tej sytuacji ks. proboszcz i wspólnota parafialna znajdują rozwiązanie. 14 listopada 1982 roku ks. proboszcz prosi w ogłoszeniach o „ulożenie i uporządkowanie drewna” na placu przy ul. Słonecznej 6. Grupa parafian podejmuje tę pracę w dniach od 15 do 27 listopada, a jej efektem jest kaplica, którą 28 listopada poświęca ks. Bp Ordynariusz

jako „miejsce odprawiania Mszy św.” Zastępuje ona parafii kościół aż do dziś. W tej to kaplicy, 19 grudnia rozpoczynają się pierwsze rekolekcje parafialne.

16 maja 1983 roku Biała Podlaska wita kopię Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w kościele Narodzenia NMP. Wtedy też zapada decyzja o budowie kościoła i jego lokalizacji przy ul. Piaskowej. Ks. proboszcz uważa, że to Matka Boża, Królowa Polski, przyniosła parafii w darze to pozwolenie na budowę. W lipcu 1984 roku ks. Mieczysław Lipniacki otrzymuje oficjalne zażalenie tytułu Proboszcza Parafii przez wydział do spraw wyznań, a wkrótce potem - pozwolenie na realizację planu budowy kościoła i budynków parafialnych. 11 czerwca 1986 roku ks. Biskup Ordynariusz poświęca kamień węgielny pod budowę zespołu parafialnego, a 26 kwietnia 1987 roku pod budowę kościoła. Architektem naczelnym

wódzki Ośrodek Metodyczny.

Miejsce swych spotkań mają na plebanii liczne grupy istniejące w parafii. Ks. kanonik mocno podkreśla, że budowa kościoła jest sprawą bardzo ważną, ale nie jedyną i nie można temu tylko całkowicie się poświęcić. Parafia bowiem - choć nie ma kościoła - przecież istnieje i należy wciąż podejmować inicjatywy duszpasterskie i różne formy pracy. Taka postawa jest źródłem istnienia wielu grup, takich jak: Wspólnota Żywego Różańca, Zespół Synodalny, Liturgiczna Służba Ołtarza - Ministranci i Lektorzy, Grupy Oazowe i Krucjaty, Neokatechumenat, Chór Parafialny i Schola Młodzieżowa. Ks. proboszcz chętnie organizuje pielgrzymki m.in. do Częstochowy, Wilna i do Rzymu (np. na beatyfikację siostry Faustyny Kowalskiej) oraz do innych sanktuariów w kraju i za granicą. Przy parafii działa także Grupa 11 Pieszej Pielgrzymki Podlaskiej na Jasną Górę.

nym budowy obu obiektów zostaje pan Krzysztof Ozimek z Warszawy, za konstrukcję kościoła odpowiada pan Z. Farasiewicz.

Zarówno zespół parafialny, jak i kościół, budowane są sposobem tradycyjnym z cegły ceramicznej. Na prowadzenie budowy parafia nie otrzymuje żadnych dotacji z zewnątrz, całość inwestycji opiera się na ofiarach zbieranych na tacę, w czasie wizyt duszpasterskich, a także na ofiarach specjalnie na ten cel składanych. Sytuacja materialna, w jakiej znajduje się wiele osób jest trudna. Pomimo tego budowa, chociaż powoli ale postępuje. Został już wykończony budynek parafialny w którym mieszka ksiądz proboszcz, księża wikariusze, organista i katechetka. Znaczną część budynku zajmują pomieszczenia dydaktyczne, mające pierwotnie służyć do prowadzenia lekcji religii. Kiedy jednak religia powróciła do szkół, pomieszczenia te, za zgodą ks. Bpa Ordynariusza zagospodarowało Kuratorium Oświaty i Wychowania, umieszczając tam Wojewódzką Bibliotekę Pedagogiczną oraz Woje-

Nie można też nie wspomnieć o ważnej inicjatywie księdza kanonika, jaką są spotkania wakacyjne dla rodzin oraz dla dzieci i młodzieży, tzw. wakacje z Bogiem. Początkowo odbywały się one nad Bugiem: w Kodniu i w Gnojnie, a przez ostatnich kilka lat - w Puszczy Augustowskiej nad kanałem lub nad Wigrami. Ostatnio, na takim obozie przebywało w ciągu kilku turnusów ponad 300 osób. Spotkania te mogły odbywać się dzięki ofiarnej pomocy wielu osób z parafii i z poza niej. Parafia co roku przyjmuje dzieci z Białorusi. Również wielu kapłanów tam pracujących odwiedza naszą parafię, otrzymując przy okazji skromną pomoc.

Ważnym wydarzeniem dla młodej parafii jest odpust parafialny, który odbywa się w Drugą Niedzielę Wielkanocną, w Święto Miłosierdzia Bożego. W ubiegłym roku, w uroczystej procesji przeniesiono z plebanii do kaplicy relikwie Błogosławionej Siostry Faustyny Kowalskiej, po czym odprawiona została suma odpustowa. Uroczystościom tym przewodniczył Ks. Bp Sufragan Henryk Tomasiak. Licznie zgromadzeni wierni dziękowali Bogu za dar Jego Miłosierdzia oraz za beatyfikację Apostoła tegoż Miłosierdzia, S. Faustyny.

Najważniejsze dzieło jakie ma przed sobą parafia Chrystusa Miłosiernego, to oczywiście dokończenie budowy kościoła parafialnego. O to troszczą się tutejsi parafianie na codzien i o to na pewno modlić się będą podczas kolejnego odpustu, w II Niedzielę Wielkanocną, czyli 23 kwietnia br.

Al. Jacek Jaśkowski

PIELGRZYMKA DO RZYMU

Wychodząc na przeciw szlachetnym pragnieniom wielu naszych parafian postanowiłem zorganizować kolejną pielgrzymkę do Wiecznego Miasta Rzymu w dniach 27 kwietnia - 10 maja.

Pielgrzymi pragną odwiedzić groby Świętych Apostołów Piotra i Pawła, pomodlić się w czterech bazylikach większych:

1. św. Jana na Lateranie
2. Matki Bożej Większej
3. św. Pawła za Murami
4. św. Piotra na Watykanie

Parafianie nasi pragną spotkać się z umiłowanym Ojcem Świętym, „zaprosić” Jana Pawła II do Ojczyzny naszej, otrzymać błogosławieństwo papieskie oraz odpust przywiązany do pielgrzymów odwiedzających stolicę świętą.

W programie pielgrzymki jest : odwiedzenie nazaretańskiego domku Matki Bożej w Loreto i cmentarza żołnierzy polskich w Loreto, gdzie spoczywa 1100 bohaterskich żołnierzy poległych w kampanii włoskiej w 1944 roku.

W podróży do Rzymu nie można ominąć Asyżu a w nim bazyliki Matki Bożej Anielskiej i sławnej Franciszkowej „Porcuncjuli”. Być może mszę św. odprawimy przy grobie św. Franciszka. Modlić się będziemy przy grobie św. Klary w jej bazylice. W Rzymie planujemy pozostać cztery dni. Program pielgrzymki obejmuje nawiedzenie polskiego cmentarza pod Monte Cassino.

W drodze powrotnej chcielibyśmy modlić się w Padwie w 800-setną rocznicę urodzin św. Antoniego oraz w polskim kościele w Wie-

BUDOWA KOŚCIOŁA

W najbliższym czasie pragniemy:

1. Założyć zwieńczenie południowej ściany naszej świątyni,
2. Zmontować stalową konstrukcję sygnaturki,
3. Otynkować nadproża okien nawy głównej.

Po zakończeniu tych prac powinien jeszcze w maju przystąpić do roboty majster blacharski, murarze zaś przystąpią do wzniesienia wieży kościelnej. W miarę postępowania prac blacharskich uzgodniono prowadzenie prac tynkarskich. W Zakładzie Kamienia Budowlanego w Pińczowie dobiega końca szlifowanie fragmentów marmurowych ołtarzy:

1. Ołtarza głównego
2. Ołtarza przy Tabernakulum
3. Posztawy pod chrzcielnicę.

Dwa ołtarze boczne wykonane będą w Białej Podlaskiej z elementów marmurowych przywiezionych wcześniej. Należy jak najszybciej zakupić i przywieźć prasowane elementy wełny mineralnej do ocieplenia stropu kościoła. Firma „Ecosan” z Białej Podlaskiej przygotowuje się do założenia instalacji grzewczych. Pragniemy zastosować nowoczesne ogrzewanie podłogowe. Prace budowlane prowadzone są czynem społecznym i sposobem gospodarczym. **Wszystkim pracującym i ofiarodawcom składamy serdeczne podziękowanie „Bóg zapłać”.** W waszych intencjach modlimy się w każdy piątek na mszy św. do Miłosierdzia Bożego o godz. 18.00. W powyższej intencji odbywa się po mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu oraz odmawiana jest koronka do Miłosierdzia Bożego.

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW W PARAFII Chrystusa Miłosiernego

W niedziele i święta

Godz. 7.45 - Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Marii Panny

- II - 8.00 - Msza św.
- II - 9.30 - Msza św.
- II - 10.00 - Msza św. w kaplicy w Czosnowce
- II - 11.00 - Msza św. dla dzieci
- II - 12.30 - Suma parafialna
- II - 16.00 - Msza św. wieczorowa

W dni powszednie

Godz. 7.00 - Msza św.
Godz. 18.00 - Msza św.

Nabożeństwo Majowe i Czerwcowe po Mszy św. o godz. 18.30

Wiatr wieje...

„Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz skąd przychodzi i dokąd podąży. Tak jest z każdym, który narodził się z Boga”
|| 3,8|

W tej rubryce prezentować będziemy wspólnoty, zrzeszenia oraz wszystkie inne grupy działające w naszej parafii.

Zacznymy od ruchu „Światło - Życie”

Ruch Światło - Życie powstał z inspiracji Ducha Świętego i z realizacji Kościoła w myśl II Soboru Watykańskiego. Założycielem ruchu jest ksiądz Franciszek Blachnicki (1921 - 1987) który od rekolekcji oazowych dla ministrantów poprzez dalszy rozwój oaz wypracował cały system ewangelizacji i formacji obejmujących dzieci, młodzież i dorosłych. Cel i program ruchu wyrażają w skrócie greckie słowa „ΦΩΣ” (światło) i ΖΩΗ (życie). Słowa te wpisane są w znak krzyża i oznaczają

jedność światła danego od Boga i życia, czyli postępowania. Celem ruchu „Światło - Życie” jest formowanie dojrzałych chrześcijan i budowanie wspólnoty Kościoła poprzez ewangelizację i formację, budowanie braterskich wspólnot. W naszej parafii ruch „Światło - Życie” rozpoczął pracę w 1987 r. Jego opiekunką tzn. moderatorką była s. Teresa Nowotko. Kolejnymi moderatorami byli księża pracujący w naszej parafii ks. Sławomir i ks. Adam. Obecnie opiekę nad oazą roztacza ks. Zygmunt, ma on do pomocy grono animatorów, którzy są odpowiedzialni za spotkania w małych grupach. Formacja czyli troska o rozwój duchowy członków wymaga aby każdy oazowicz był nieustannie w stanie łaski uświęcającej i każdego dnia słuchał Słów Pana Boga i starał się według nich żyć. Do oazy należą dzieci od V klasy szkoły podstawowej i młodzież. W każdy wtorek o godz. 18.00 jednoczymy się na Eucharystii, na którą serdecznie wszystkich zapraszamy.

Ewa Szabrańska

